

bromes. El comprador s'ha tret de la butxaca un grapat de bitllets de Banc per a pagar l'import del vedell. Vaig per girar-me, però sento que em toquen les cames. És que a aquesta vaca les mosques l'amoïnen i remena la cúa com un pèndol de rellotge. I aquesta mirada de traïdor de pel·lícula que fa!...

No puc fer-hi més, però a mi aquests crits dels porcs m'atabalen. Quina manera de portar-lo aquest també!... L'agafa per la cúa i el fa caminar amb les dues potes del davant. Al mig de la plaça, la font amb el «quatre d'oros» i l'estàtua que aguanta una bombeta de cinquanta quilovats...

Cledes per als porcs. Petites presons ambulants. M'acosto a una d'elles. «Compreu-me tota la garrinada... — No; avui no. Són massa petits». — «Però si són a punt de matar...» Fan veure que no s'entenen, però a l'últim s'els quedarà. És la manera de fer rebaixar el preu... Els porcs es rebolquen damunt la rajoleta. Els seus pèls de raspall punxen més que mai. El mosaic és massa llis. Més tard, a la tarda, les mangueres de «zotal» es cuidaran de treure'n tot el perfum. Comença a ésser tard. Els camions van omplint-se de gent que crida i avalota.

Tornem cap a Sant Roc. Quin carrer més estret!... Gàbies amb gallines, pollets, pollastres, oques... Tots els pobles de Catalunya voldrien tenir un carrer com aquest, en un dia de mercat. Els que tenim un concepte lleuger de la vida, aquest caminar forçat al pas de processó ens molesta. No es pot anar depressa. «Mestressa! Quant?» — «La parella?» — «No; un de sol!» — «Quedeu-vos la parella; són petits, però molt eixerits» — «Quant?...» — «Vint-i-dos rals» — «I ara! Què us heu cregut? Això tan esquifit, vint-i-dos rals? Per divuit m'els quedo». — «Mira què tall! Que es pensa que els robem, senyora?... La compradora gira cúa. No cal que hi torni, perquè rebrà. A la fi també els pagarà més cars...

Me'n oblidava. Al carrer d'Edison —pòbret!— hi ha la venda de conills. A la tarda, quan hi passeu, veureu que a terra està ple d'uns perdigons negres barrejats amb la palla.

Sant Roc, avall. Un home, per a demostrar la qualitat de les fulles d'afaitar que ven, fa la prova i en sec rasura un infeliç barbut. La gent s'ho mira amb una cara de llàstima que fa enternir. I l'altre va escatant, fins a treure sang d'aquella cara plena de pèl.

Pastilles per a la tos! — Una parada d'espardenyes. I ous. Ous de Granollers, o d'on sigui. L'article que ha donat fama al mercat. Avui els venen a catorze rals i mig. La mestressa els compta per mitges dotzenes. Es posa tres ous a cada mà i va comptant sense distreure's. És una feina delicada. De tant en tant n'hi cau algun; si és sols esquerdat, l'aprofita i amb tota cura el posa dintre la caixa. El que interessa és que hi hagi les dotzenes justes...

Santa Elisabet. Un altre carrer amb nom de sant?... Això sembla un mercat celestial!... Més pollastres de crestes vermelles i plomes de tots colors. Bo!... Què passa? Una gallina que s'ha escapat. Dues dones i un home la voltegen; els farà suar, però l'agafaran.

Plaça de l'Oli. Més pollastres i més ous.

Plaça de les Olles. Olles de Breda, ni cal dir-ho. Totes les olles, ho són de Breda. I taronges. La plaça és tota plena de taronges. València, jo et saludo! «Una, cinc! A cinc, la «rica taroncha»! Aquest home del barret sembla un valencià. Guai teu-lo, tot roig de cara i amb quins ulls quan veu els pits de les dones que s'ajupen per triar! Altres, en ajupir-se, ensenyen les lligacames o les calces i de vegades mitja cuixa rosada...

Plaça de la República. Robes. Robes de tots colors i dibuixos: blau, vert, vermell, groc...

El carrer de Sant Roc. «Sant Roc Street». I tant estret, que gairebé no s'hi pot passar!...

Clixè Guàrdia

